

Література:

1. В Україні в середньому відкривається 900 бізнесів в день. URL: <https://minfin.com.ua/2019/10/09/39321989/> (дата звернення 27.09.2020).

СУЧАСНИЙ СТАН СИСТЕМ ВОДОПОСТАЧАННЯ І ВОДОВІДВЕДЕННЯ УКРАЇНИ

Деділова Т.В., к.е.н., доцент

Харківський національний автомобільно-дорожній університет

Юрченко О.В., к.е.н., доцент

Сумський національний аграрний університет

За даними Міністерства екології та природних ресурсів України в більшості містах України очисні споруди перевантажені і в першу чергу потребують санації. Винятки є лише у Києві та Харкові, а також в деяких інших обласних центрах, що за минулі роки брали участь в міжнародних інвестиційних проектах. У країні загалом із 3093 комунальних очисних, 2638 (87%) споруд потребують санації. Високий ступінь амортизації установок – це вагомий фактор, який перешкоджає нормальному функціонуванню системи очистки стічних вод.

Повна заміна старих елементів системи новими вимагає значних витрат і передбачає комплексні процеси планування. Через відсутність інвестиційних коштів в Україні, як правило, проводяться заходи із заміни деталей у випадку їх поломки чи аварії. Як наслідок, обладнання загалом працює мало ефективно.

Недостатня енергоефективність очисних споруд – це ще один наслідок використання застарілого обладнання та відсутності автоматизації. Комунальні очисні споруди належать до найбільших споживачів електроенергії, які щорічно споживають приблизно 5 млрд. кВт/год. Це становить 4 % від усього споживання електроенергії в Україні. Міністерство регіонального розвитку виходить з того, що внаслідок незадовільного стану більшості каналізаційних мереж і насосних станцій втрачається до 40 % електроенергії. Необхідних заходів з енергоефективності не вживають через недостатнє фінансування.

Можна назвати ще такі причини поганої роботи очисних споруд:

1) зростання концентрації шкідливих речовин на вході до очисних споруд, які мають вищі показники, ніж показники відповідно до проекту (особливо азот, органічні речовини);

2) зміна частки шкідливих речовин та зростаюче значення шкідливих речовин, що ще не було враховано при проектуванні очисних споруд у другій половині 20-го століття (наприклад, фосфат);

3) зростання вимог до якості очищених стічних вод, перш за все через погіршення якості поверхневих вод;

4) відсутність обробки і утилізації активного мулу та переповнення мулових майданчиків.

В свою чергу, в роботі [1] зазначається, що розвиток систем

водопостачання та водовідведення є стратегічно важливим для господарської діяльності більшості галузей економіки і населення. З одного боку, вони мають задовольняти потреби у воді суб'єктів господарювання, з іншого – постійно контролювати якісний та кількісний стан водного ресурсу і, крім цього, турбуватися про зовнішні та внутрішні впливи, які виникають у процесі господарської діяльності (табл. 2).

Таким чином, збереження водних ресурсів, покращення їх якості є невід'ємною частиною стратегії сталого водокористування. В «Порядку денному на XXI століття» визначено загальну мету «...забезпечення адекватного постачанням якісною водою всього населення планети, зберігаючи гідрологічні, біологічні і хімічні функції екосистем, корегуючи діяльність людини до можливостей природи...» [2].

Тому розвиток водогосподарського комплексу України (ВГК) має відповідати сучасним соціально-економічним і екологічним вимогам. Економічні вимоги передбачають реалізацію заходів, спрямованих на вдосконалення територіально-галузевої структури і технологій водокористування; забезпечення якісною питною водою і збереження здоров'я населення; сприяння розвитку регіонів на засадах сталості; розбудову міжнародного співробітництва в галузі використання і охорони водного фонду; врахування екологічних обмежень і вимог при прийнятті рішень. Екологічні вимоги до розвитку ВГК мають забезпечувати охорону водоресурсних джерел, раціональне використання водних ресурсів, збереження біорізноманіття; підвищення безпеки при використанні токсичних хімічних речовин, вирішення проблеми відходів [3].

Література:

1. Чередніченко Ю. Г. Економіко-екологічна оцінка систем водопідготовки та водовідведення : автореф. дис. ... канд. екон. наук. : 08.00.06. Київ, 2004. 21 с.

2. Програма дій «Порядок денний на XXI століття» : Конвенції і угоди ООН. URL: https://www.un.org/ru/documents/decl_conv/conventions/agenda21_ch18.shtml (дата звернення: 21.10.2020).

3. Водне господарство України: сучасний стан та перспективи розвитку / С. І. Дорогунцов, М. А. Хвесик, І. Л. Головинський, Н. М. Радкевич, І. М. Кирпач. Київ : РВПС України НАН України, 2002. 55 с.

ПРИНЦИПИ УПРАВЛІННЯ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ

*Дмитрієв І.А., д.е.н, професор
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Беззаперечною конкурентною перевагою будь-якого підприємства є кадровий потенціал; галузі, регіону чи держави – трудові ресурси. Ефективність використання трудових ресурсів значною мірою визначається дотриманням